

Ανακοίνωση του Τμήματος Παιδείας και Έρευνας της ΚΕ του ΚΚΕ

Η κατάσταση στα νηπιαγωγεία και οι άμεσες προτάσεις του ΚΚΕ

1 Η εξέλιξη της πανδημίας και η αντιλαϊκή-αντιπαιδαγωγική διαχείρισή της από την κυβέρνηση της ΝΔ, οδήγησε σε κλείσιμο και τα νηπιαγωγεία. Θα ήταν αστείες- αν δεν ήταν τόσο τραγικές και εγκληματικές γι' αυτές τις ευαίσθητες ηλικίες- οι διακηρύξεις του Υπουργείου Παιδείας ότι μέσω της τηλεκαίτευσης μπορεί να συνεχιστεί η εκπαιδευτική διαδικασία.

Η ίδια η έως τώρα πραγματικότητα αναδεικνύει τα προβλήματα με τη σύνδεση στο δίκτυο, που δοκιμάζουν την υπομονή και τις αντοχές παιδαγωγών, γονιών και παιδιών. Το κύριο όμως είναι η **αντιπαιδαγωγική πολιτική επιλογή** της κυβέρνησης να μην στηρίξει το έργο των παιδαγωγών να σταθούν δίπλα στα παιδιά με όλους τους τρόπους, δηλαδή να εξασφαλιστεί στο βαθμό του δυνατού μια σταθερότητα, μια παιδαγωγική συνέχεια. Και αντί γι' αυτό να γίνεται λόγος περίπου για “ηλεκτρονική κοινωνικοποίηση” των νηπίων, αφού, όπως διαβεβαιώνει το Υπουργείο, όλα βαίνουν καλώς...

Να γιατί το άνοιγμα το νηπιαγωγείων με όλους τους αναγκαίους όρους και προϋποθέσεις, είναι κοινωνική και παιδαγωγική ανάγκη.

2 Ταυτόχρονα με τα αδιέξοδα που βιώνουν γονείς, νήπια και παιδαγωγοί αυτήν την περίοδο, η φετινή χρονιά είναι η τρίτη και τελευταία χρονιά από τη **θεσμοθέτηση της υποχρεωτικής δίχρονης υποχρεωτικής φοίτησης στο νηπιαγωγείο**. Η πείρα που έχει συσσωρευτεί βοηθάει ώστε να βγουν ορισμένα κρίσιμα συμπεράσματα σε σχέση με τις προτεραιότητες των κυβερνήσεων διαχρονικά και με ποιο κριτήριο τελικά αντιμετωπίζουν την ανάγκη των νηπίων σε επιστημονικά αναβαθμισμένη προσχολική αγωγή.

Έτσι, πιο έντονα τα τελευταία χρόνια, χορτάσαμε από υποκριτικά λόγια, υπουργών και κυβερνητικών εκπροσώπων, για την έγνοια και τον ζήλο που επιδεικνύουν στην υλοποίηση της δίχρονης υποχρεωτικής φοίτησης στα νηπιαγωγεία χτίζοντας, έτσι, «ανώγια και κατώγια», αλλά πάντως όχι νηπιαγωγεία για να στεγαστούν τα χιλιάδες παιδιά.

Σε αυτόν τον αντιληϊκό-αντικειμενικό κατήφορο ξεχωρίζουμε:

- ▶ Τη μείωση των δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού του 2021, όπως και τις προηγούμενες χρονιές. Την περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων κατά 50 εκατομμύρια για να δημιουργηθούν νέες υποδομές, πρώτα από τον ΣΥΡΙΖΑ, στη συνέχεια από τη ΝΔ, προεξοφλώντας, έτσι, τη μη ουσιαστική και με παιδαγωγικούς όρους, αναβαθμισμένη υλοποίηση του μέτρου.
- ▶ Τη θεσμοθέτηση, από τον ΣΥΡΙΖΑ, του άρθρου 220 του νόμου 4610/2019, που προβλέπει την, κατά παρέκκλιση των ισχύοντων επιστημονικών δεδομένων, τοποθέτηση προκάτ αιθουσών νηπιαγωγείων ακόμα και σε αυλές γυμνασίων και λυκείων, που διατηρεί και υλοποιεί η ΝΔ.
- ▶ Τη μετακύλιση της ευθύνης, από την κυβέρνηση της ΝΔ, για την έγκριση, χρηματοδότηση και τοποθέτηση αιθουσών ελαφριού τύπου, των λεγόμενων τσίγκινων κλουβιών, στους Δήμους!
- ▶ Τη νομοθέτηση, από τη σημερινή κυβέρνηση, της αύξησης του αριθμού των νηπίων ανά τάξη, εν μέσω, μάλιστα, πανδημίας, από 22 σε 25 παιδιά!

Τα αποτελέσματα αυτών των πολιτικών επιλογών τα ζουν καθημερινά γονείς, παιδιά και παιδαγωγοί!

- Εκατοντάδες παιδιά αναμένουν να στεγαστούν, στα υπό τοποθέτηση, τσίγκινα κλουβιά.
- Άλλα κάνουν διπλοβάρδιες και μοιράζονται προκάτ αίθουσες των 36 τετραγωνικών μέτρων.
- Εκατοντάδες άλλα εξαιρέθηκαν από το μέτρο γιατί οι δήμοι δήλωσαν αδυναμία να υποστηρίξουν το μέτρο, χωρίς φυσικά, να έχουν διεκδικήσει από τις κυβερνήσεις το παραμικρό, για να υλοποιηθεί αυτό.
- Άλλα παιδιά αναγκάζονται να μετακινούνται εκτός γειτονιάς για να βρουν μια κενή θέση σε νηπιαγωγείο.
- Τέλος, η συντριπτική πλειοψηφία των παιδιών στοιβάζεται σε υπερπληθνή τμήματα των 25 μαθητών!
- Φυσικά, δεν έγινε καμία μόνιμη πρόσληψη προσωπικού, εκπαιδευτικού, ειδικού εκπαιδευτικού, καθαριότητας και βοηθητικού προσωπικού!

Οι εικόνες αυτές συνάδουν με μια σύγχρονη πραγματικότητα ή μας μεταφέρουν ταχύτατα σε πολύ μακρινές δεκαετίες όταν η προσχολική αγωγή ήταν στο ξεκίνημά της;

Πώς είναι δυνατόν, χιλιάδες παιδιά σε μια ηλικία που συγκροτούν οργανωμένα και συλλογικά τις όψεις της κοινωνικής πραγματικότητας, έξω από το περιορισμένο πλαίσιο της ασφάλειας της οικογένειας, να παίρνουν μια τέτοια, πρώτη, γεύση από αυτήν;

Γιατί η πρώτη επαφή με την οργανωμένη εκπαιδευτική διαδικασία, ακριβώς επειδή γίνεται με αυτούς τους όρους, να αναπαράγει και να εντείνει την κοινωνική και μορφωτική ανισότητα;

Πραγματικά, ο όρος παιδοφύλαξη δεν περιγράφει το μέγεθος της υποβάθμισης της παιδαγωγικής διαδικασίας, σε βάρος παιδιών και νηπιαγωγών!

Παρά τις υπεράνθρωπες προσπάθειες των νηπιαγωγών να διαφυλάξουν βασικά ψήγματα παιδαγωγικής μέσα σε αυτές τις αντίξοες συνθήκες, το γενικό πρόσημο της διαδικασίας δεν μπορεί να είναι θετικό γιατί δεν εξασφαλίζονται όλοι οι αναγκαίοι όροι και προϋποθέσεις.

Ξεχωριστό ζήτημα είναι οι αλλαγές στο περιεχόμενο λειτουργίας του νηπιαγωγείου, που προχωρούν απρόσκοπτα, άσχετα με την εξέλιξη της πανδημίας. Πρόκειται για παρεμβάσεις που θέτουν ως προτεραιότητα τη μετατροπή των νηπίων σε “παπαγαλιστές” δεξιοτήτων, για να συνεχίσουν σε αυτήν την αντιπαιδαγωγική ρότα στις επόμενες εκπαιδευτικές βαθμίδες.

3

Τουλάχιστον προβληματισμό προξενεί το «ξαναζέσταμα», από την ΚΕΔΕ, πάγιων αξιώσεων για πέρασμα περισσότερων αρμοδιοτήτων στους Δήμους, όπως και αυτή των νηπιαγωγείων.

Η συντριπτική πλειοψηφία των Δημοτικών Αρχών, έχει σοβαρές ευθύνες για την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στα νηπιαγωγεία. Γιατί αποδέχτηκε τις κυβερνητικές ρυθμίσεις που τις καθιστούσαν υπεύθυνες για τα νηπιαγωγεία, χωρίς να μπορούν να φέρουν εις πέρας αυτό το έργο. Τώρα, επανέρχονται δριμύτεροι, ως “σωτήρες”, ζητώντας να υπαχθούν τα νηπιαγωγεία στην ευθύνη των Δήμων, γιατί, σύμφωνα με τα λεγόμενα τους “γνωρίζουν καλύτερα τις ανάγκες της τοπικής κοινωνίας”.

Όμως, το αντίθετο συμβαίνει. Και αυτό επιβεβαιώνεται από την κατάσταση που υπάρχει στους παιδικούς σταθμούς, που πέρασαν στην ευθύνη των Δήμων πριν από 25 χρόνια.

Οι παιδικοί σταθμοί οδηγούνται στην **κατηγοριοποίηση**, ανάλογα με την ανταποδοτική δυνατότητα του Δήμου, δηλαδή το ύψος των φόρων και των τροφείων που μπορεί να φορτώσει τους δημότες του, οδηγώντας στη διαφοροποίηση σε όλα τα επίπεδα. Αυτές, τις αρνητικές συνέπειες, τις επωμίζονται, για άλλη μια φορά, οι εργατικές – λαϊκές οικογένειες, τα παιδιά τους, και στην τσέπη τους και στην ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Ο αριθμός των παιδικών σταθμών δεν καλύπτει τις ανάγκες για τα παιδιά μικρότερης ηλικίας, με αποτέλεσμα είτε να πηγαίνουν σε ιδιωτικούς σταθμούς, για όποιον μπορεί να πληρώσει, είτε να φωνάζουν τους παππούδες όπου υπάρχουν, για να τα φυλάνε.

Σε όλους τους Δήμους, οι εργαζόμενοι στους παιδικούς σταθμούς, στην πλειοψηφία τους είναι συμβασιούχοι και έτσι δεν εξασφαλίζεται η σταθερή παιδαγωγική σχέση με τα παιδιά. Ο νέος κανονισμός που συγχρονίζει τα δεδομένα λειτουργίας τους, που ψηφίστηκε, τους καθιστά ακατάλληλους και πολλοί από αυτούς λειτουργούν με παρατάσεις.

Τελικά, η αρνητική πείρα από τους παιδικούς σταθμούς επιβεβαιώνει ότι η λεγόμενη αποκέντρωση αρμοδιοτήτων δεν οδηγεί σε καλύτερη γνώση των αναγκών. Αυτή μπορεί και οφείλει να την έχει το κράτος και το αρμόδιο Υπουργείο.

Αυτό που διευκολύνεται είναι η παραπέρα απαλλαγή του κράτους από τέτοιες αρμοδιότητες, ώστε να εξασφαλίζονται πόροι για να διατίθενται για την ενίσχυση μεγαλοεπιχειρηματιών.

Τα παιδιά είναι το μέλλον.

Και γι' αυτό πρέπει να δουν εικόνες του μέλλοντος και όχι του παρελθόντος!

Διεκδικούμε ό,τι απαιτείται για να «σπείρουμε» στην ψυχή τους τη δύναμη της χαράς, της δημιουργίας και της αισιοδοξίας, προσφέροντάς τους καθετί σύγχρονο στην παιδαγωγική πραγματικότητα και καθημερινότητά τους.

Γιατί:

- κατά την προσχολική ηλικία, το μικρό παιδί μαθαίνει οργανωμένα και συστηματικά να κατανοεί τον κόσμο, κάνει φίλους, ακουμπά με εμπιστοσύνη στους πρώτους “δασκάλους” του που του προσφέρουν νέες γνώσεις, απαντώντας σε όλα τα «γιατί» που το βασανίζουν, κάνοντάς το συλλογικά, μέσα στην ομάδα, με τους συνομηλίκους του.
- από τη μικρή ηλικία, παίζοντας, απλώνει τα χέρια του για να αδράξει το μέλλον που του ανήκει, μιμείται, παίζει, γελάει, κατασκευάζει, ζωγραφίζει, λύνει προβλήματα, αποκτά, δηλαδή, παραστάσεις που θα είναι το αποθετήριο του, για τις επόμενες βαθμίδες εκπαίδευσης, για την ίδια τη ζωή του.

Γι' αυτό πρέπει απλόχερα να προσφέρονται όλα τα αναγκαία μέσα για να γίνεται αυτό επιστημονικά αναβαθμισμένα, οργανωμένα, ισότιμα για όλα τα παιδιά.

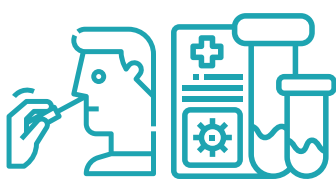
Τι σημαίνει αυτό;

Άμεσα, μέσα σε συνθήκες πανδημίας, απαιτούνται:

Να παρθούν μέτρα για να ανοίξουν με ασφάλεια τα νηπιαγωγεία, γιατί τα πανδημικά κύματα δεν θα σταματήσουν ακόμα κι αν υπάρξει σχετική, μικρή ανάσχεσή τους. Δηλαδή:

Μείωση της αναλογίας παιδιών και νηπιαγωγών, με προσλήψεις μόνιμου προσωπικού σε εκπαιδευτικούς, καθαριότητα, βοηθητικό προσωπικό, για την σωστή και επαρκή καθαριότητα.

Τακτικά, επαναλαμβανόμενα δωρεάν τεστ, ιχνηλάτηση για όλους, άμεση ιατρική αντιμετώπιση εφόσον υπάρχουν επιβεβαιωμένα κρούσματα. Όλα αυτά στην ευθύνη σχολικής υπηρεσίας, διασυνδεδεμένης με το πρωτοβάθμιο σύστημα υγείας. Επαρκή μέσα ατομικής προστασίας.

Εξεύρεση κατάλληλων χώρων, είτε σε κλειστές σχολικές μονάδες, είτε σε άλλες δημόσιες δομές. Όχι στο αίσχος των τσίγκινων κουτιών, με 25 παιδιά σε 36 τ.μ

Για την υποχρεωτική τηλεκπαίδευση στα νηπιαγωγεία σε συνθήκες αναστολής:

Η δια ζώσης παιδαγωγική πραγματικότητα, οι δεσμοί μεταξύ νηπιαγωγού και παιδιών, το δημιουργικό παιδαγωγικό κλίμα είναι αναντικατάστατη συνθήκη ανάπτυξης για τα παιδιά προσχολικής ηλικίας. Σε συνθήκες αναστολής λειτουργίας των νηπιαγωγείων, η αποκοπή από το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον, τους φίλους τους μπορεί να προκαλέσει δυσάρεστα συναισθήματα, άγχος κ.ά.

Για όλα τα παραπάνω απαιτείται:

Η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας, να εξασφαλίσει τα αναγκαία τεχνολογικά μέσα, γρήγορο ίντερνετ, για όλα τα νηπιαγωγεία και όλα τα παιδιά.

Να στηριχτεί στο παιδαγωγικό έργο η κάθε νηπιαγωγός γιατί γνωρίζει καλύτερα τις ανάγκες της ομάδας και του κάθε παιδιού χωριστά για να χρησιμοποιήσει κάθε πρόσφορο μέσο, ώστε να διατηρήσει επαφή με τα παιδιά και τις οικογένειές τους, να προκαλέσει ερεθίσματα για δημιουργική απασχόληση.

Συνοδικός επανασχεδιασμός

για την κατάσταση στα νηπιαγωγεία. Δηλαδή:

- **Κατάρτιση σχεδίου για την ανέγερση νέων σύγχρονων νηπιαγωγείων,** με όλους τους αναγκαίους χώρους, όπως προσδιορίζονται από την επιστήμη, για να υποστηρίξεται ολόπλευρα το διαπαιδαγωγτικό έργο του παιχνιδιού, της άθλησης, σίτισης και ξεκούρασης.
- **Μόνιμο προσωπικό όλων των αναγκαίων ειδικοτήτων.** Νηπιαγωγοί, ειδικοί παιδαγωγοί και επιστημονικό προσωπικό, καθαριότητα και βοηθητικό προσωπικό.
- Δημιουργία προϋποθέσεων για **όσο το δυνατόν πιο ολιγάριθμα τμήματα** για να μπορούν οι παιδαγωγοί να αφουγκραστούν τις ατομικές ανάγκες, να έχουν καθαρή εικόνα των ρυθμών προσαρμογής και εξέλιξης των παιδιών, της δυναμικής που συνθέτει η προσχολική ομάδα και να μπορούν να υλοποιούν τον γενικό σχεδιασμό.

Ίδρυση ειδικών νηπιαγωγείων, τμημάτων ένταξης για να παρέχεται ειδική επιστημονική παρέμβαση στα παιδιά με αναπηρία, καθώς, όσο πιο νωρίς ξεκινήσει η παρέμβαση τόσο πιο θετικά είναι τα αποτελέσματά της.

Επιστημονικό πρόγραμμα διαπαιδαγωγτικής παρέμβασης,

που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της προσχολικής ηλικίας, για ολόπλευρη ανάπτυξη του παιδιού. Δημιουργία κρατικών υποδομών επιστημονικής στήριξης επιμόρφωσης και ενημέρωσης των γονιών για την ανατροφή και τη διαπαιδαγώγηση των παιδιών τους. Για να μπορούν δηλαδή οι γονείς να παίρνουν υπεύθυνες επιστημονικές απαντήσεις για κάθε ζήτημα που τους απασχολεί, να μην αφήνεται αυτή η ανάγκη στην ατομική ευθύνη.